

Gud trefaldig stå oss bi - 4 sönd i påsktiden Årg 2

Bidrag från Carl-Erik Sahlberg

{biblink} Det finns enligt min mening ingen vackrare och bättre bild av treenigheten än den som beskrivs när den förste martyren, Stefanus, där. Det står, att ”fylld av den helige Ande lyfte han sin blick mot himlen och fick se Guds härlighet och Jesus som stod vid Guds högra sida, och han sade: ”Se, jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida”. (Apg 7:55-56). Här finns Fadern, här finns Sonen och här finns den helige Ande. I denna söndags predikotext ur Joh 14:1-14 så beskriver Jesus i sitt avskedstal till lärjungarna hur han och fadern är relaterade till varandra. Jesus säger, att den som sett Jesus har sett Fadern (Joh 14:9), att Fadern verkar i honom (Joh 14:10) och att ingen kommer till Fadern utan genom honom. (Joh 14:6) Stefanus visste det, som Tomas och Filippus inte hade riktigt klart för sig, fast de varit med Jesus dagligen i tre år. I sitt dödsögonblick, när stenarna ramlar över honom, så ropar han: ”Herre, Jesus ta emot min ande” (Apg. 7:59). Jesus är vägen till Gud, Sonen är vägen till Fadern. Jesus gick till Fadern (Joh 14:12) och sitter nu på Faderns högra sida. Sitter han bara där? Nej, övrig Skrift säger att just från platsen vid Faderns högra sida, så sänder han den helige Ande. Ja, hade han sagt, ”men när Hjälparen kommer som jag ska sända er från Fadern, sanningens Ande som utgår från Fadern, då ska han vittna om mig”. (Joh. 15:26) Ja, han kunde t.o.m. säga, att ”det är för ert bästa som jag går bort. För om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag är bort ska jag sända honom till er”. (Joh. 16:7) Så från sin position vid Faderns högra sida så sänder han den helige Ande. Den helige Ande, tredje personen i treenigheten, är nu verksam på jorden, här och nu, i de kristnas liv. Därför har den helige Ande en så framträdande plats i Apostlagärningarna – kyrkans första historia. Därför står det följdaktligen om Stefanus, att han var en man ”fylld av tro och den helige Ande” (Apg. 6:5) och därför står det att han i dödsögonblicket var ”fylld av den helige Ande”. ((Apg. 7:55). Tiden mellan påsk och pingst var för de första lärjungarna väntetiden för Andens utgjutande över dem. På pingstdagen kom den helige Ande över dem. (Apg. 2:1-4), och utstade med den helige Andes kraft gick de ut som vittnen i Jeruzalem, Judeen, Samarien och långt, långt bort. (Apg. 1:8) I denna söndags predikotext så låter Jesus lärjungarna få ana något av den rikedom som finns i den Hjälparen, som han ska sända. Då ska de t.o.m. kunna utföra gärningar som Jesus – ja, ännu större. Vilket faktiskt har skett – idag blir fler botade än under Jesu treåriga verksamhetstid. Idag sker fler mirakel världen över än på Jesu tid. Idag har Evangeliet nått längre än på Jesu tid. Den dag du läser detta tar ungefär 90.000 människor världen över beslutet att bli Jesu lärjungar – det är mer än på Jesu tid. För nu är det den helige Andes tid. Därför ska vi vara så tacksamma för den Hjälparen som den uppståndne Jesus sändt till oss. Därför ska vi vara så livrädda att bedröva honom (Ef.4:30). Därför ska vi se till att inte utsläcka Anden (1 Tess- 5:19). Anden är så viktig – är den därför som Jesus säger att man kan få uttala smädande ord om honom – men inte den helige Ande? (Matt 12:31) {/biblink} Den helige Ande är så outhärlig. Den helige Ande ger kraft, uppmuntrar, varnar, leder, talar, viskar i mitt inre, har sin glädje i att förhärliga sonen på Faderns högra sida och därmed visa vägen till himlen – Jesus. Jesus är vägen – inte i vägen.